

danste Ryster. (2den Behandling findes i Tidenden, Spalte 1447).

Til denne Behandling var der ikke fremkommet noget Endringsforslag.

Lovudkastet i dets Heelhed fattes under Forhandling og, da Ingen begjærede Ordet, efter at være oplæst, (see Anh. A.) under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 62 St.

Lovforslaget gaaer nu til Landstinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 3die Behandling af Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveiend. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1190).

Til denne Behandling var der ikke stillet noget Endringsforslag; Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Tiemroth: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn til min Afstemning ved denne Behandling. Da Sagen fra Begyndelsen af i denne Session kun er indkommen først som en Forespørgsel og dernæst som en Slags Paamindelse til Regjeringen om, at der er Noget i dette Forhold, som bør gjøres, men man ingenlunde synes at have troet, at dette Forslag nogentid kunde blive til Lov, og da jeg, som en saadan Paamindelse til Regjeringen, troer det paa sin Plads, skal jeg naturligvis stemme for, at det kan gaae videre til Landstinget. Det er Alt, hvad jeg nu har at sige i denne Sag, idet jeg forøvrigt skal referere mig til, hvad jeg tidligere har ytret.

Tscherning: Det er mig kjært, naar Stemmerne summere sig sammen om Lovforslaget, uanseet af hvilke Grunde det stæer; jeg tæller dem, som de blive optalte ved Lovens Afstemning. Jeg er af den Formening, at Loven er en naturlig, consequent og endelig

Gjennemførelse af hele Fæstelovgivningen for at bringe den til Afslutning, og at den i den Stikkelse, hvori den foreligger, er billig og retfærdig i sine Bestemmelser og i høj Grad hensigtsmæssig. Havde jeg nogen væsentlig Tvivl med Hensyn til noget af disse Punkter, saa vilde jeg heller ikke raade til at lade den gaae videre. Jeg gjør opmærksom paa, at jeg bestandig har benægtet, at der ved denne Lov var Spørgsmaal om nogen Expropriation; den gaaer kun ud paa at give Enhver Sit under Regjeringens særlige Varetagt.

Tiemroth: Jeg vil med Hensyn til det, den sidste ærede Taler anførte, bemærke, at jeg naturligvis ganske har den modsatte Mening som han om Lovens egentlige Bessæfshed, og det forundrer mig, at den ærede Taler ikke har sagt det, han nu fremkom med, for at gjendrive Noget af det, jeg sagde ved Sagens 2den Behandling. Da han nu først kommer med sine Bemærkninger ved 3die Behandling, troer jeg, at mine Udtalelser staae ligesaa begrundede, da de dog vare ledsagede af Grunde, som hans.

Tscherning: Det er en ubillig Bebreidelse. Jeg vil ikke i denne Sag lade Ord, men Gjærninger tale, og jeg holder mig overbevist om, at inden ikke mange Aar vil det ærede Medlem have faaet Svar paa sine Bemærkninger derved, at en Lov, idetmindste meget nær ved denne, vil gaae igjennem eller vil blive gjort overflødig derved, at der saa godt som ikke er mere Fæstegods tilstede saaledes, at Fæstelovgivningen kan falde bort af sig selv.

Vindahl: Hvor ønskeligt jeg end anseer det for at være, hvis den Erkjendelse var almindelig hos begge de Parter, som Loven væsentlig angaaer, at det rette Dieblit var kommet til at ordne dette Forhold, og at de Principer, som i det foreliggende Lovforslag ere udtalte, i det Væsentlige vare grundede paa Retfærdighed og Billighed, maa jeg dog, navnlig i Henhold til de af den ærede Kultusminister under Sagens 1ste Behandling fremsatte Ut-